

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2061
Warszawa, 15 listopada 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Rucińskiego.

(-) Adam Cyrański; (-) Barbara Dolniak; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Paulina Hennig-Kloska; (-) Michał Jaros; (-) Paweł Kobyliński; (-) Ewa Lieder; (-) Radosław Lubczyk; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Piotr Misilo; (-) Mirosław Pampuch; (-) Ryszard Petru; (-) Paweł Pudłowski; (-) Monika Rosa; (-) Marek Ruciński; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Joanna Schmidt; (-) Marek Sowa; (-) Elżbieta Stępień; (-) Mirosław Suchoń; (-) Adam Szłapka; (-) Krzysztof Truskolaski; (-) Kornelia Wróblewska; (-) Witold Zembaczyński.

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 1251 i 2020) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pielęgniarka lub położna, które nie wykonują zawodu łącznie przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, a zamierzają podjąć jego wykonywanie, mają obowiązek zawiadomić o tym właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych i odbyć trwające nie dłużej niż 6 miesięcy przeszkolenie pod nadzorem innej osoby uprawnionej do wykonywania odpowiednio zawodu pielęgniarstwa lub położnictwa, legitymującej się o najmniej 5-letnim doświadczeniem zawodowym, zwanej dalej „opiekunem”. Opiekuna wskazuje kierownik podmiotu, w którym odbywa się przeszkolenie. **W okresie przeszkolenia pielęgniarka lub położna otrzymuje od podmiotu szkolącego wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847), pochodzące z Funduszu Pracy.**”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1473) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa sposób ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, uwzględniający rodzaj wykonywanej pracy, **kwalifikacje** oraz sposób osiągania najniższego wynagrodzenia zasadniczego.”;

2) w załączniku do ustawy:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Pielęgniarka albo położna z tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo **lub kierunkach pokrewnych mających zastosowanie w ochronie zdrowia**, ze specjalizacją – 1,05”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Pielęgniarka albo położna z tytułem licencjata na kierunku pielęgniarstwo **lub położnictwo**, ze specjalizacją – **0,95**”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Potrzeba i cel wydania ustawy.

Podstawowym celem projektu ustawy, jest przyznanie pielęgniarkom i położnym z tytułem magistra na kierunkach pokrewnych mających zastosowanie w ochronie zdrowia, ze specjalizacją - prawa do takiego samego współczynnika pracy, jaki przyznano w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (dalej: ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r.), pielęgniarkom lub położnym z tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, ze specjalizacją. Cel ten można zrealizować poprzez zmianę brzmienia pkt 7 w załączniku do ustawy oraz przyznanie wymienionym grupom zawodowym tego samego współczynnika pracy w wysokości 1,05. Nadto autorzy projektu w zmienionym pkt 8 załącznika uwzględnili słuszne postulaty pominiętej w ustawie grupy pielęgniarek lub położnych z tytułem licencjata, ze specjalizacją przyznając im współczynnik pracy w wysokości 0,95.

W projekcie ustawy wnioskodawcy przedstawili także propozycję zmiany treści ustępu 1 w art. 26 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, regulującego sprawę powrotu pielęgniarki lub położnej do zawodu po okresie przerwy w wykonywaniu zawodu, polegający na przyznaniu w trakcie obowiązkowego przeszkolenia od podmiotu szkolącego wynagrodzenia w wysokości minimalnego wynagrodzenia. Dotychczas przeszkolenia te trwające nawet do 6

miesiące są bezpłatne, co zniechęca pielęgniarki i położne do powrotu do zawodu. A przecież chodzi przeważnie o pielęgniarki z długim stażem pracy, które z różnych powodów odeszły z zawodu. Zważywszy na niewystarczającą ilość pielęgniarek i położnych w polskiej służbie zdrowia przyznanie tej grupie prawa do płatnego przeszkolenia winno zachęcić do powrotu do zawodu.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Przepisy ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych w ogóle nie uwzględniły pielęgniarek albo położnych z tytułem magistra na kierunkach pokrewnych mających zastosowanie w ochronie zdrowia, stąd zaszła potrzeba zmiany punktu 7 w załączniku do ustawy. Równocześnie w sposób odmienny i niesprawiedliwy uregulowały prawo do wzrostu miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pielęgniarek albo położnych mających wyższe wykształcenie magisterskie i licencjackie. Pracownicy, którzy ukończyli wyższe studia zawodowe licencjackie uzyskując tytuł zawodowy pielęgniarki albo położnej są traktowani gorzej (uwzględnieni w załączniku w grupie absolwentów szkół średnich) niż pracownicy posiadający tytuł magistra pielęgniarstwa albo położnictwa.

Równocześnie ustawodawca w ogóle nie uwzględnił w załączniku do ustawy pielęgniarek albo położnych z tytułem magistra na kierunkach pokrewnych mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Z przepisu art. 7 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej wynika, że pielęgniarka (położna) uzyskuje kwalifikacje zawodowe po ukończeniu szkoły pielęgniarstwa (położnych). W przypadku szkoły wyższej chodzi o ukończenie studiów magisterskich lub studiów wyższych zawodowych. Oznacza to, że dla ustawodawcy ukończenie jednej z wymienionych form studiów stanowi uzyskanie pełnych kwalifikacji zawodowych.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na inny przepis traktujący o przedmiocie sprawy. Chodzi o ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, ze zmianami). Zgodnie z przepisami tej ustawy tytuł zawodowy licencjata, uzyskiwany jest na studiach pierwszego stopnia, czyli studiach licencjackich, które umożliwiają uzyskanie wiedzy i umiejętności w określonym zakresie kształcenia oraz przygotowują do pracy w

określonym zawodzie. Uzyskanie takiego tytułu uprawnia pielęgniarkę (położną) do konkursów (np. na pielęgniarkę oddziałową) ponieważ posiada kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania różnych stanowisk, na równi z pielęgniarką (położną) która posiada tytuł naukowy magistra.

W przedstawionej sytuacji wnioskodawcy uważają, że nie ma podstaw prawnych do tak rażącego rozróżniania obu grup pielęgniarek (położnych) przy ustalaniu praw do wynagrodzenia oraz, że grupy te winny otrzymać współczynnik pracy odpowiednio w wymiarze 1,05 oraz 0,95.

Wreszcie projektodawcy zauważają, że zakwalifikowanie w załączniku do zmienianej ustawy danej grupy pielęgniarek (położnych) pod określony współczynnik pracy (1,05 lub 0,73) wywołuje rażące różnice w kwocie łącznej podwyżki wynagrodzenia zasadniczego jaka będzie dokonana w okresie do dnia 31 grudnia 2021 r. w stosunku do wynagrodzenia zasadniczego przed dniem 1 lipca 2017 r. Z odpowiedzi Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2017 r. znak: DSP.070.12.2017.EK na interpelację posła Marka Sowy wynika, że w wymienionym okresie pielęgniarka (położna) z tytułem magistra, ze specjalizacją otrzyma łącznie 2 868 zł podwyżki, gdy pielęgniarka (położna) z tytułem licencjata lub bez tytułu (czyli po szkole średniej), ze specjalizacją – tylko 1 099 zł. Oznacza to – wbrew cytowanym przepisom ustawy o zawodzie pielęgniarki i położnej, oraz ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym - że posiadanie tytułu licencjata w kwestiach wynagrodzenia zasadniczego nic nie daje, gdyż ustawodawca zrównał osoby z tym tytułem z osobami po szkole średniej pielęgniarskiej.

Przy okazji nowelizacji ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. projektodawcy proponują zmianę w ustawie o zawodzie pielęgniarki i położnej polegającej na zmianie brzmienia ust. 1 w art. 26 regulującego kwestię obowiązkowego przeszkolenia warunkującego powrót do zawodu pielęgniarki (położnej) po okresie 5-letniej przerwy.

Dotychczas przeszkolenia te trwające nawet do 6 miesięcy są bezpłatne, co zniechęca pielęgniarki i położne do powrotu do zawodu. A przecież chodzi przeważnie o pielęgniarki z długim stażem pracy, które z różnych powodów odeszły z zawodu. Zważywszy na niewystarczającą ilość pielęgniarek i położnych w polskiej służbie zdrowia przyznanie tej grupie prawa do płatnego przeszkolenia winno zachęcić do powrotu do zawodu. Należy zauważyć także, że w okresie przeszkolenia pielęgniarki (położne) wykonują obowiązki pracownicze, co winno być zrekompensowane choćby minimalnym wynagrodzeniem.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne i źródła finansowania.

Nowelizacja ustawy przyniesie pozytywne skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne, gdyż doprowadzi do równoprawnego traktowania przez ustawodawcę dwóch grup zawodowych (pielęgniarek i położnych) z uwagi na posiadanie tych samych kwalifikacji zawodowych. Zmiana ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej winna zachęcić do powrotu do zawodu pielęgniarstwa (położnej) po okresie kilkuletniej przerwy, co także winno wywołać pozytywne skutki społeczne i gospodarcze.

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy niesie za sobą potrzebę zapewnienia dodatkowych środków w systemie ochrony zdrowia w Polsce. Środki te pokrywane będą z Funduszu Pracy. Wzrost wydatków budżetowych nie będzie znacząco odczuwany, gdyż będzie on niewielki (dotyczy niewielkiej grupy pracowników) a nadto będzie rozłożony na trzy lata po 1/3 co roku. W przypadku wprowadzenia wynagrodzenia w okresie przeszkolenia koszt ten obciąży podmiot szkolący.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

6. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

BAS-WAPM-2369/17

Warszawa, 22 listopada 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Ruciński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, ze zm., dalej: u.p.p.) oraz ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1473, dalej: u.n.w.). Nowelizacja u.p.p. dotyczy przeszkolenia pielęgniarek i położnych, prowadzonego wobec osób, które zamierzają podjąć wykonywanie zawodu, lecz wcześniej nie wykonywały go przez ustawowo wskazany okres (art. 26 u.p.p.). Zgodnie projektem w okresie przeszkolenia pielęgniarka lub położna otrzyma od podmiotu szkolącego wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, pochodzące z Funduszu Pracy. Zmiana u.n.w. dotyczy współczynnika pracy, stosowanego przy obliczaniu wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawód medyczny. W projekcie przewidziano objęcie określonymi współczynnikami pracy niektórych kategorii pielęgniarek i położnych.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza projektu ustawy wymaga uwzględnienia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.9.2005, s. 22, ze zm.; dalej dyrektywa 2005/36/WE). Zobowiązuje ona

państwa członkowskie – które uzależniają dostęp do zawodów regulowanych¹ lub ich wykonywanie na swoim terytorium od posiadania szczególnych kwalifikacji zawodowych – do uznawania kwalifikacji zawodowych uzyskanych w innych państwach członkowskich. Dyrektywa 2005/36/WE ustala zasady uznawania kwalifikacji zawodowych obywateli państw członkowskich zamierzających wykonywać zawód regulowany w państwie członkowskim innym niż to, w którym uzyskali kwalifikacje zawodowe. Dyrektywa 2005/36/WE stosowana jest wobec obywateli Unii Europejskiej, dotyczy zarówno osób pracujących na własny rachunek, jak i pracowników najemnych.

W odniesieniu do tzw. zawodów sektorowych (np. pielęgniarka, lekarz, położna, dentysta, weterynarz, architekt), dyrektywa 2005/36/WE ustanawia zasadę automatycznego uznawania kwalifikacji (przepisy rozdziału III tytułu III dyrektywy). Zasada ta nie ma natomiast zastosowania do zawodów objętych ogólnym systemem uznawania kwalifikacji. Do zawodów objętych system ogólnym stosuje się pozostałe przepisy dyrektywy 2005/36/WE.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt zmienia art. 26 u.p.p. dotyczący wykonywania zawodów przez pielęgniarki i położne. Regulacje te należy ocenić w odniesieniu do przepisów określających reguły uznawania kwalifikacji w zawodach sektorowych, zawartych w rozdziale III tytułu III dyrektywy 2005/36/WE. Projektowane przepisy nie naruszają prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

¹ Zawód regulowany, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a dyrektywy 2005/36/WE, oznacza działalność zawodową, której podjęcie i wykonywanie wymaga na mocy przepisów krajowych posiadania specjalnych kwalifikacji zawodowych.

BAS-WAPM-2370/17

Warszawa, 22 listopada 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Ruciński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, ze zm., dalej: u.p.p.) oraz ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1473, dalej: u.n.w.). Nowelizacja u.p.p. dotyczy przeszkolenia pielęgniarek i położnych, prowadzonego wobec osób, które zamierzają podjąć wykonywanie zawodu, lecz wcześniej nie wykonywały go przez ustawowo wskazany okres (art. 26 u.p.p.). Zgodnie projektem w okresie przeszkolenia pielęgniarka lub położna otrzyma od podmiotu szkolącego wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, pochodzące z Funduszu Pracy. Zmiana u.n.w. dotyczy współczynnika pracy, stosowanego przy obliczaniu wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawód medyczny. W projekcie przewidziano objęcie określonymi współczynnikami pracy niektórych kategorii pielęgniarek i położnych.

Projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych

w podmiotach leczniczych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt